

Man gik altsaa til nyt bundet Valg paa 1 Medlem mellem J. Sørensen og E. Sørensen.

Til dette Valg afgaves 76 Stemmesedler, af hvilke 10 vare blanke. Tilbage blev 66 gyldige Stemmesedler.

Valgt blev E. Sørensen med 36 Stemmer (J. Sørensen havde 30 Stemmer).

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ribe Domkirkes Standsættelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1701 ff.).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Ringel: Jeg var det sidste Medlem fra Oppositionens Side, der tog Ordet, da denne Sag forrige Gang forelaa, og jeg tillader mig nu at optage Traaden der, hvor vi slap sidste Gang. Jeg har ikke forandret mit Standpunkt, jeg mener, at denne Lov bør afvises af dette høie Thing. Jeg motiverede det sidst, naturligvis ikke ved nogen Uvillie mod Kunst og heller ikke ved nogen Uvillie mod noget nationalt Mindesmærke. Jeg sætter i høi Grad Pris paa begge Dele. Ikke heller motiverede jeg det fra et Bisnepolitikstandpunkt. Jeg haaber at have givet netop den høitærede Kultusminister, som har bragt dette Lovforslag frem, Beviser for, at jeg grumme gjerne vil arbejde sammen med ham paa Udviklingen af de Dele af vort Folks Liv, som ere betrøede til hans Forjorg. Men jeg kan ikke gaa bort fra, at denne Sag har en saa ganstke sørlig Karakter. Jeg kan ikke gaa bort fra at sammenligne den med et bestemt Tilfælde i Fortiden, som jeg tillod mig at nævne allerede forrige Gang, og som jeg atter skal tillade mig at minde om. Det er det Tilfælde, da en af vore gamle Kirker, Viborg Kirke, blev restaureret; det har formodentlig været i Begyndelsen af Trederne, at denne Sag forelaa til Forhandling. Da var det, som jeg allerede har tilladt mig at sige, Monrad, der bragte Sagen frem, og han bragte den frem under den Form, at han talte om Lovforslaget som et, han omfattede med en ganstke jærlig Nærlighed, og han yttrede, at det,

at man vilde slutte sig til ham med Hensyn til en kostbar Sag, der kunde synes at lægge en stor Byrde paa Skatteyderne, var ham et Vidnesbyrd om, at Thinget sluttede sig til hans Politik og erkjendte, at han havde arbejdet i Folkets Tjeneste. Men naar jeg nu stiller de to Navne: Monrad og Scavenius overfor hinanden, kan jeg ikke se Andet, end at der er en Himmelraabende Forskjel, et bundløst Svælg mellem disse to Navne, ikke hvad Dmjsorgen for de enkelte Sager angaar, der henhører under Kultusministeren — jeg kan paa mange Punkt anerkjende den høitærede Kultusministers Færd, og har ogsaa støttet ham i den Anledning — men det kan ikke Andet end trænge frem for vor Bevidsthed i dette Dødblik, at det er en af Provisorietets Ministre, der kommer her til Thinget og beder om Tilladelse til at maatte forny et af vore store nationale Mindesmærker, der henved 1000 Aar har staaet som et Minde om dette Folks Historie i veglende Tider. Jeg kan ikke give mit Samtykke til et saadant Forslag, der kommer fra en Mand, som staaar paa et Standpunkt, som er saa forskjelligt fra det, hvorpaa dette Things store Flertal staaar, og som i den Grad har, kan jeg sige, haanet det danske Folk igjennem det danske Folks Repræsentanter. Thi han er jo ingenlunde blandt de mildere og mere medgjørlige Provisorieministre, tværtimod, han hører til de udæstfende blandt dem, saa sandt der er Noget, der hedder Malborg Kathedralskole, saa sandt der er Noget, der hedder Skolemateriel og flere andre Ting. Da han nu staaar paa dette Standpunkt, og det Tilfælde, som danner den naturlige Indledning og Forudsætning for denne Sags Behandling, har faaet den Form, det har faaet ved Monrads Optreden, kan jeg ikke Andet end tilraade mine ærede Meningsfæller, at de standse denne Sags Behandling. Den bør ikke gives i Hænderne paa en Mand, der staaar i den Grad fjendtlig lige overfor de Deer, som vi repræsentere, en Mand, der ikke har betænkt sig paa, endog paa en udæstfende Maade, at vise os, at han hylde de modsatte Anskuelser af dem, vi selv hylde. Naar Forholdet er saaledes, kan Thinget ikke godt gjøre Andet end afvise denne Sag, tilmed da det heller ikke paa nogen Maade i økonomisk Henseende er lykkelige Tider, hvori vi leve. Det er en Slags Luxus at forny et stort nationalt Mindesmærke, der sikkert kan staa for længere Tid. Ministeren har jo for sikret os om i forrige Samling, at han har bygget saadanne Stivere op, at det staaar for længere Tid. Altsaa, da den økonomiske Stil-